

Příběh Radka, 9 let

Radek přišel do naší poradny na doporučení pracovnice OSPOD, která nám prezentovala zvláštní přání Radka. Radek v konzultaci hovořil o tom, že by si přál odejít z rodiny, kde žije u otce po rozvodu rodičů. Radek popisoval špatné poměry v rodině, kdy otec nemá dostatek času, aby se u věnoval. Nemají dostatek finančních prostředků, aby mohl provozovat nějaký kroužek, a připadá si mezi spolužáky upozaděný. S otcem si prý nerozumí a k matce se prý vrátit nemůže. Radek vypráví, že byl často přítomen situacím, kdy se rodiče často hádali a otec matku bil. U obou rodičů z vyprávění a zprávy sociální pracovnice bylo zřejmé, že oba rodiče byli také závislí na návykových látkách. V těchto souvislostech Radek uvedl, že o celé věci přemýšlel a sociální pracovnici, která ho k nám poslala, sdělil, že se rozhodl, odejít do dětského domova. Ptali jsme se Radka, v čem sám vidí, že by pro něho byl dětský domov lepší než u otce. Radek nám sdělil, že by mohl s ostatními dětmi chodit do fotbalu, jezdit na výlety hlavně na letní tábor, na který by se rád někdy přihlásil. Radek miloval množství aktivit, které děti z dobře fungujících rodin běžně praktikují. Radek si takový život představoval, a proto se rozhodl, že by pobyt v dětském domově mohl zajistit. Radka jsme s jeho přáními brali velmi vážně a oceňovali jsme ho za to, že má velkou iniciativu žít takový život jako ostatní děti. Nabídli jsme Radkovi, že může o jeho přáních a snech hovořit a přizvat i otce pokud by souhlasil případně i matku. Radek s tímto souhlasil a další práce probíhala i formou rodinné terapie, které se účastnil pouze jeho otec. Hledali jsme společně cestu, jak pomoci naplnit Radkovy potřeby a pokusit se hledat i jiné možnosti naplnění těchto potřeb než prostřednictvím dětského domova. Radkovi jsme však nebrali tuto představu, že by nemohl realizovat své potřeby v dětském domově. Spíše se práce ubírala tím směrem, abychom Radkovi otevírali obzor také o jiných možnostech. Které by mu mohli zajistit prožívat normální dětství. V tomto případě Radka významnou úlohu hrála spolupráce s pracovnicí OSPOD. Se kterou jsme se společně domlouvali na možnostech sociální podpory pro rodinu, ve které Radek žije. V současné době Radek žije ještě v rodině otce. Situace se mírně zlepšuje za pomoci pracovníků OSPOD. Dá se považovat za stabilizovanou, ale ne ještě na takové úrovni, která by dosahovala plné spokojenosti Radka. V terapeutické práci jsme pozorovali, že rodičovské kompetence otce jsou výrazně sníženy a bude k dalšímu řešení, zdali by opravdu pro Radka nebyla vhodnější změna výchovného prostředí. Radek ve výpovědích projevoval velkou míru skepse a nedůvěry vůči otcovým slibům. Prožívání Radka bychom mohli charakterizovat bezmocí cokoli pozitivně změnit ve své blízké budoucnosti. Pokud se půjde v Radkově případě změnou výchovného prostředí, bude naše úloha v terapeutické práci připravit Radka na změnu tohoto prostředí.